գարարձականում եկեղեցւոյ, կամ առ Տօմինիքանս։... Իսկ սպասաւորն երթեալ եգիտ զօթեւան առ Տօմինիքանս, բայց դժուարութեամբ. զի խղճէին, զուցէ խնդրակք զկնի հասեալք և առ Նոսա գտեալք զիս, ինքեանք վնասապարտք գտանիցէին։ Երեկոյին ուրեմն գնացի առ Նոսա. և Փաթէր Փլաւիօրն Ֆիլիպ Ֆանթովից, առ ի խուցն իւր հրաւիրեաց ի խօսակցութիւն. և ի մէջ այլոց բանից՝ ասէ. Վանքս աղքատ է, և սակաւ եղբարք բնակեմք, ոչ ունելով զգիպաւորութիւն, և ոչ զանկողինս բաւական։ Իբր կամէր այսու առբաարել զինքն, եթէ ոչ պաշտպանիցէր ինձ. կամ զկերլի կամ զանկողինս. և այնպէս գաղջօրէն, մանաւանդ թէ ցրտաբար խօսէր, մինչ զարմանալ իմ։ Ապա հանեալ զտուփ թապաքին յաղնիւ յօսկրէ կրիայի, արծաթակազմ և փայլուն յոյժ, և յունչսն էառ զհոտ ախորժ խառնուածոց թապաքին, իսկոյն փոխեալ զկիրս ոգւոյն, սկսաւ ջերմաւ սիրով խօսել, և կարեկցաբար և փոյթ կոչեաց զպաշտօնեայն, և հրամայեաց զբարձս և զանկողին իւր փետրալի տանել ի խուցն ինձ պատրաստեցեալ։ Ասեմ ընդ միտս. Ո՜վ տուփ, զօրաւորագոյն ես դու ի շարժել զսիրտ առ գութ, քան զտկարութիւնս իմ, և զհիւծեալ ծերութիւնս։ Յետ փոքու միոյ ողջունեալ զնա՝ գնացի. և նպաստիւ փափկագունի անկողնոյն քրտնեալ ի գիշերի՝ ցրուեցաւ ջերմութիւնս, և առաւօտուն զտի և զվէրս առողջացեալս, և գոհացայ զբարերարութենէն Աստուծոյ։

14. Ի կիրակէի առաւօտուն եառ փոքրաւորին զլօթիս 10, զի հոգայցէր զպակասութիւն իւր. այս է, զկօշիկս, շապիկս, և զայլս պիտոյս, նա և զկերակուր և զըմպելի. զի վանքն և ոչ զգարէջուր պաշտպանէր մեզ. մանաւանդ թէ և զպղտօս կամ զգորակ ջրոյ կամ դրգալ մի կամ զփայտ ոչ կամեցան տալ. զորս ամենեսեան հարկ եղեւ գնել. և մնաց միայն 3 զլօթի առ իս։ Եւ մինչ խորհէի, թէ զիարդ զառաջիկայ ճանապարհն փաղահնտեւիլ կարիցէի այնու փոքր դրամով, զի թէ և ունէի ընդ իս մատանի մի շափիւղայ, ո՞վ կարէր անդ ոք գնել, կամ ի գրաւ առնուլ. ահա Նախախնամութեամբն աստուածային ժամանեաց անդր փրէզիտէնս Թրինաթարաց (Նախագահ՝ կամ առաջնորդ Trinitari միանձանց), Փաթէր Մաթիաս սպանիացի, Նախածանօթ իմ. որում ցուցուցին Տօմինիքանք, թէ իցէր առ Նոսա մի փախստական ի Լէօպօլսոյ. բայց զով ոք լինելն տգիտանային, թէ եկեղեցական կամ աշխարհական իցէր. և խնդրեցին այց առնել և գիտել։ Իբրեւ եմուտ ի ներքս՝ իսկոյն ծանեաւ, թէ և այլակերպեցեալ իցէի. և փարեալք զմիմեամբք ողջագուրելով խնդութեամբ, ոչ առանց արտասուաց, հարցանէր զվանէրն և զորպէսն գալոյս. զոր իբրեւ բացատրեցի պարագայիւք հանդերձ, յայտնեցի իբրեւ բարեկամի և զչքաւորութիւնս. որ մեծաւ սիրով մտերմականաւ մխիթարեալ զիս, մատոյց զինքն պատրաստ ի լնուլ զպակասութիւնս։ Մինչ պատաղեցեալք էաք ի ճառումն դիպուածոյն Լէօպօլսոյ, եկն ի վերայ Փաթէր Յիրինա՝ կվարտիան Ֆրանչիսքեանց Լէօպօլսոյ, Նմանապէս ծանօթ իմ. աճեաց առաւել խնդութիւնս, և մոռացումն եղեւ վշտա-